Rättsfall från kammarrätterna

Periodiskt understöd genom överlåtelse av reversfordran?

Besvär av G angående inkomsttaxering 1971. — TN medgav G yrkat avdrag för periodiskt understöd med 6 767 kr som G gett sin tidigare hustru. — Hos LSR yrkade TI att avdrag skulle vägras. Det kunde nämligen inte anses visat att beloppet helt eller delvis erlagts under beskattningsåret. —G invände: Enligt hemskillnadsdom skulle han betala underhåll till hustrun månatligen fr o m augusti 1968. Av olika anledningar skedde detta ej, varför han 1970 krävdes på hela underhållsbeloppet 6 767 kr. Enligt avtal med hustrun betalade han underhållet genom att i mars 1970 på henne överlåta ett av tredje man utfärdat skuldebrev till belopp av 6 767 kr jämte ränta därå. Skuldebrevet förföll till betalning 1975.

LSR biföll TI:s talan och yttrade: Det belopp på 6 767 kr för vilket G yrkat avdrag har inte erlagts kontant under år 1970. G är därför inte berättigad till avdrag för beloppet vid 1971 års taxering.

Hos KR yrkade G att få avdraget. KR yttrade: G får genom att överlåta ifrågavarande fordran till hustrun anses ha fullgjort sin honom jämlikt hemskillnadsdomen åliggande periodisk understödsskyldighet mot hustrun. Han är därför berättigad till avdrag för det yrkade beloppet 6 767 kr. (KR i Sthlm 6.6.1973).

För högt ingångsvärde på jordbruksinventarier vid övergång från kontantredovisning till bokföringsmässig redovisning (äldre regler)

Besvär av arrendatorn E angående inkomsttaxering 1970. — E hade i samband med att han för sitt jordbruk övergått till inkomstredovisning enligt bokföringsmässiga grunder angett ingångsvärdet för en dikningsmaskin till 22 500 kronor. — LSR fastställde på yrkande av TI ingångsvärdet till 12 920 kr enligt RN:s meddelande 1968 I nr 8:1 samt inkomstbeskattade E för skillnaden 9 580 kr.

KR yttrade: Vad E i målet anfört angående dikningsmaskinens beskaffenhet och om dess användning föranleder icke till antagande att dess ingångsvärde vid övergången till inkomstredovisning enligt bokföringsmässiga grunder bort bestämmas till högre belopp än LSR bestämt i enlighet med RN:s anvisningar eller således till 12 920 kr. — E, som enligt vad deklarationen utvisar avser att tillämpa räkenskapsenlig avskrivning för sina maskiner och andra inventarier, har emellertid enligt deklarationen icke för beskattningsåret verkställt någon avskrivning för värdeminskning av de döda inventarierna i jordbruket. Med hänsyn härtill har den omständigheten att E i bokföringen angett ett för högt avskrivningsunderlag genom att taga upp ingångsvärdet på dikningsmaskinen till 22 500 kr i stället för till 12 920 kr icke varit ägnad att påverka ifrågavarande taxering. Skäl

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02

saknas därför att uppskatta E:s nettointäkt av jordbruksfastighet till ett 9 580 kr högre belopp än han redovisat i deklarationen. (KR i Sthlm 26.4 1973)

Anm: Se RÅ 1962 not 1066 (Skattenytt 1963 s 28) samt SOU 1971: 78 s 125 —133, prop. 1972:120 och SFS 1972:741–747 (nya lagstiftningen).

Kostnad för garage för egen bil använd i rörelse

Besvär av arkitekten E angående inkomsttaxering 1969. — E yrkade avdrag för kostnader för egen bil, som använts i rörelse. I kostnaden ingick beräknad kostnad för garage i radhus som innehades med bostadsrätt. — TN vägrade avdraget. — E vidhöll sitt yrkande hos PN. — PN lämnade yrkandet utan bifall.

Hos KR fullföljde E sin talan.

KR yttrade: Vad i målet förekommit föranleder icke att ifrågavarande garagekostnader är att anse som driftkostnad i E:s rörelse. (KR i Sthlm 28.6 1973).

Avsättning för tryggande av pension till pensionerad direktör

Besvär av M Aktiebolag angående inkomsttaxering 1970. TN medgav bolaget yrkat avdrag för avsättning till pensionsreserv avseende bolagets pensionerade direktör M som under 1969 fyllt 77 år. — Hos LSR yrkade TI att avdrag skulle vägras. Enligt 5 § andra st lagen (1967:531) om tryggande av pensionsavsättning fick nämligen avsättning till pension utanför allmän pensionsplan ej göras för arbetstagare som hade bestämmande inflytande över bolaget. Av aktierna i bolaget ägde M 123 stycken och hans barn återstående 3 877 stycken. — Bolaget invände att begränsningen i 5 § nämnda lag gällde endast arbetstagare och inte pensionärer.

LSR fann det inte förenligt med lagens syfte att tryggheten för pensionsrätten skulle förverkas i och med anställningens upphörande. Enligt LSR fick därför också förutvarande arbetstagare anses vara avsedda. LSR yttrade vidare: Av utredningen i målet framgår att pensionen till M inte utfästs enligt sådan allmän pensionsplan, varom förmäles i 4 § tryggandelagen. Vid sådant förhållande får enligt 5 § andra stycket samma lag pensionsavsättning ske endast om pensionstagaren inte har ett bestämmande inflytande över bolaget. På grund av vad TI uppgivit om aktiernas fördelning i bolaget — vilken uppgift inte bestritts i målet — finner LSR att M får anses ha sådant bestämmande inflytande över bolaget som avses i nyss nämnda lagrum. Avdrag för avsättningen kan därför inte mot innehållet i punkt 2 anv till 29 § KL medges bolaget. — KR: ej ändring. (KR i Sthlm 4.7 1973).

Avdrag för ränta på lån för vilket den skattskyldige tidigare gått i borgen men senare övertagit betalningsansvar

Besvär av B angående inkomsttaxering 1971. — B yrkade i deklarationen avdrag för underskott i förvärvskälla med 8 710 kr, varav 4 710 kr avsåg ränta och resten amortering på ett lån för vilket han ursprungligen gått i borgen men för vilket han sedermera jämte annan person var betalningsansvarig. PN vägrade avdrag.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02

LSR yttrade: B har ej visat eller gjort sannolikt att räntorna endera erlagts på egen skuld eller att de erlagts på grund av borgensförbindelse som stått i direkt samband med någon av hans förvärvskällor på sådant sätt att utgiften är att beteckna som kostnad för intäkts förvärvande. Rätten, som finner kostnaden hänförlig till kapitalförlust, avslår B:s besvär.

B yrkade bifall till sin talan. KR biföll B:s besvär och yttrade: Handlingarna i målet ger anledning antaga, att den borgensförbindelse varom talas i LSR:s protokoll ersatts av ett den 22 mars 1969 träffat avtal enligt vilket B och två andra personer genom amorteringar halvårsvis såsom egen skuld skall betala ett belopp på sammanlagt 38 940 kr jämte ifrågakommande årlig ränta. — B har obestritt uppgivit att han under år 1970 erlagt ränta enligt avtalet med 4 710 kr. Härigenom uppkommer för honom avdrag för underskott i förvärvskälla, som han äger tillgodogöra sig vid 1971 års taxering. (KR i Sthlm/Sundsvall 7.5 1973).

Avdrag för underhåll av barn

Fru L, av jugoslavisk härkomst men bosatt i Sverige, ansågs enligt KR berättigad till avdrag enligt 46 § 2 mom första stycket KL för underhåll av sina fyra barn under 18 år, som icke varit hemmavarande utan bosatta i Jugoslavien, med 4 x 1 000 kr. Avdraget medgavs oavsett att även hennes man vid samma taxering (1971) erhållit motsvarande avdrag. (KR i Sthlm 11.7 1973).

Specialattaché hos ICAO i Montreal, Canada, skattskyldig här i riket

Besvär av dödsboet efter N angående inkomsttaxering 1969. — Genom beslut av KM:t i mars 1965 ackrediterades N att tills vidare under en treårsperiod vara Sveriges representant i den internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO:s) råd i Montreal. Tjänstgöringen påbörjades den 1.9.1965. I fråga om löneförmånen föreskrevs att N skulle erhålla arvode från luftfartsverket motsvarande lön enligt löneklass 27 samt vissa tillägg enligt bestämmelser som gällde för tjänstemän vid utrikesförvaltningen.

KR yttrade: Med hänsyn till vad som upplysts angående arten av N:s uppdrag såsom statlig representant vid ICAO i Montreal och de med uppdraget förenade avlöningsvillkoren får N, oavsett längden av den tidsperiod under vilken han vistats utom riket, anses i skattehänseende ha bibehållit sitt egentliga hemvist här i riket även under tiden för utlandsvistelsen. Inkomsten från luftfartsverket kan vidare, såsom PN funnit, inte anses ha utgått till N på grund av sådan tjänst som avses i 69 § kommunalskattelagen. Ej heller kan inkomsten av annan anledning anses undantagen från skatteplikt här i riket. — På grund av det anförda lämnar KR besvären utan bifall. (KR i Sthlm 14.5. 1973).

Anm.: Se RÅ 1937 not 197, 1959 ref 20, 1966 not 871, 1969 not 441. Se även lag (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier, Konventionen (SÖ 1951:84) rörande privilegier och immuniteter för FN:s fackorgan, Promemoria av dubbelbeskattningssakkunniga: Beskattningen av experter i internationell biståndsverksamhet (Fi stencil 1963:9) s 9—13.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02

Beskattningsort för travrörelse

Besvär av disponenten P angående inkomsttaxering 1969. — P, bosatt i Västerås, ägde tillsammans med tre andra personer fyra travhästar och ensam en travhäst. Under en stor del av året hade tre av de fem hästarna stått på stall i Västerås. I övrigt hade hästarna varit utackorderade hos tränare i Karlstad och Östersund.

KR yttrade: För de samägda hästarna har uppgivits ett av PN godtaget totalt underskott av 14 972 kr, därav en fjärdedel eller 3 743 kr belöper på P. I målet har upplysts att hästarna, som ej deltagit i tävlingar, tränats även på andra orter än Västerås. Med hänsyn härtill och till omständigheterna i övrigt kan halva underskottet eller för P:s vidkommande 1 871 kr anses få avdragas vid kommunaltaxeringen i Västerås. Den häst som tillhört P ensam har under beskattningsåret uteslutande tränats på annan ort än Västerås. Av P uppgivet underskott, 4 364 kr, som i och för sig synes kunna godtagas, är ej avdragsgillt vid taxering till kommunal inkomstskatt i Västerås till mer än 5 procent eller till 218 kr. På grund härav nedsätter KR etc med (1 871 + 218—406 =) 1 683 kr. (KR i Sthlm 22.5 1973).

Anm.: Se Skattenytt 1970 s 281 (Blomqvist).

Förutsättning för eftertaxering?

Besvär av S angående eftertaxering för åren 1968—1970. — I sina deklarationer 1968—1970 upplyste S att han av envar av sina två söner mot reverser lånat 20 000 kr och yrkade avdrag för ränta på lånen. — TN medgav avdragen. — Hos LSR yrkade TI att S skulle eftertaxeras för räntebeloppen då sönerna, som var födda 1953 och 1957 samt studerade och tillhörde S:s hushåll, fått reverserna i gåva av fadern. — LSR biföll TI:s talan.

Hos KR yrkade S att eftertaxeringarna skulle undanröjas då han inte lämnat oriktiga uppgifter i deklarationerna beträffande ränteavdragen.

KR yttrade: S har i 1968—1970 års deklarationer angivit att yrkat avdrag för till sönerna erlagd ränta avsåg två reverslån om tillhopa 40 000 kr. S har deklarerat hemmavarande barns under 21 år förmögenhet och uppgivit att i barnens förmögenhet ingick berörda reversfordringar å 40 000 kr. — Genom vad S sålunda i sina självdeklarationer 1968—1970 upplyst om yrkat avdrag för till barnen erlagd ränta kan hans uppgifter ej anses innefatta sådant oriktigt meddelande som avses i 114 § taxeringsförordningen. Förutsättning för eftertaxering är därför icke för handen. — KR undanröjer med ändring av LSR:s beslut de överklagade eftertaxeringarna. (KR i Sthlm 19.6.1973.)

Anm.: Jämför RÅ 1963 ref 38 (Skattenytt 1964 s 64).

TI:s rätt till e o-besvär angående medgivet förlustavdrag

Besvär av TI angående S:s inkomsttaxering 1970. — TN medgav S i 1970 års deklaration yrkat avdrag för förlust hänförlig till 1968. — Hos LSR yrkade TI i mars

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02

1973 att förlustavdraget skulle vägras. — LSR ansåg att TI saknade besvärsrätt och upptog därför ej hans talan till prövning. — Ti fullföljde sin talan hos KR.

KR yttrade: TN har medgivit S avdrag för förlust, hänförlig till beskattningsåret 1968, ehuru S:s och hans hustrus bruttointäkter av deras förvärvskällor inte uppgått till sådant belopp att deklarationsskyldighet förelegat. — Avdraget måste anses ha medgivits genom uppenbart förbiseende av TN. TI äger därför jämlikt 101 § TF jämförd med 100 § första stycket vid 5) samma förordning föra talan mot taxeringarna. — KR upptar därför besvären till prövning och bestämmer med ändring av beskattningsmyndigheternas beslut S:s taxeringar till följande belopp (beloppen här uteslutna). (KR: Sthlm/Sundsvall 8.6.1973.)

Anm.: Se 2 § andra st förordningen (1960: 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst. Till förlustavdrag berättigar endast förlust som hänför sig till beskattningsår för vilket skattskyldig varit deklarationsskyldig på sätt som anges i bestämmelsen.

TI:s rätt att framställa kvittningsyrkande när skattskyldig i e o-besvär yrkat nedsättning av taxering

Besvär av N angående inkomsttaxering 1970. — TN beskattade N enligt deklarationen för 3 100 kr värde av bilförmån. — Hos PN yrkade N i besvär inkomna 27.5 1971 avdrag för försäkringspremier med 1 511 kr. — TI tillstyrkte bifall till yrkandet men yrkade kvittningsvis att bilförmånens värde skulle höjas till 4 300 kr. — LSR biföll både N:s och TI:s yrkanden.

Hos KR yrkade N nedsättning av bilförmånens värde i enlighet med deklarationen, då TN godkänt detta värde och LSR icke ägt att i efterhand kvittningsvis höja detta värde.

KR fann att LSR ägt rätt att kvittningsvis bestämma värdet av bilförmånen till högre belopp än det av TN godtagna och gjorde ej ändring i det överklagade beslutet. (KR i Sthlm 20.9.1973).

Anm.: Se RÅ 1968 not 2116 samt Wennergren, Förvaltningsprocess s 236.

Fråga om ansvar för arbetstagares skatt när den anställde haft ungefärligen lika stor inkomst från två arbetsgivare

LSR konstaterade i sitt beslut att K under 1968 tjänstgjort på deltid hos två olika bolag och att han uppburit från det ena, Kontorsstädning AB, 10 568 kr och från det andra, AB Städcentralen 13 270 kr. LSR refererade innehållet i olika bestämmelser i uppbördsförordningen, nämligen 3 § 2 mom punkt 1 första st., 39 § 1 mom jämte anvisningar samt anvisningarna till 40 §. I anslutning härtill konstaterade LSR att K visserligen lämnat (båda bolagen) intyg på att annan varit huvudarbetsgivare under 1968 men att sådant intyg enligt LSR:s mening inte bort godtas som bevis för befrielse från skyldighet att göra skatteavdrag. LSR fann således att båda bolagen bort verkställa skatteavdrag och därför var ansvariga enligt 75 § UF. Ordföranden i LSR var skiljaktig. Enligt UF skulle nämligen avdrag i princip verkställas

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02

av huvudarbetsgivaren. Ansvarighet enligt 75 § UF för en och samma period kunde inte åläggas annan arbetsgivare än den som — låt vara i efterhand — borde anses som huvudarbetsgivare. Ordföranden ansåg därför att ansvarigheten endast borde åläggas AB Städcentralen, där K åtnjutit den största inkomsten.

Hos KR yrkade Kontorsstädning AB att befrias från ansvar för den K påförda skatten.

KR yttrade: Såsom LSR funnit hade det intyg K företett om att annan än bolaget varit hans huvudarbetsgivare icke bort godtagas av bolaget som bevis för befrielse från skyldighet att göra skatteavdrag. Oavsett att det sedermera i målet framkommit att K samtidigt under liknande omständigheter arbetat åt ett annat städföretag och därvid uppburit något högre inkomst än han fått av bolaget, kan det, när bolaget från sina utgångspunkter hade att bedöma frågan om sin skyldighet att verkställa avdrag för K:s preliminärskatt, med hänsyn bl a till storleken av K:s inkomst från bolaget, icke ha framstått som uppenbart för bolaget, att anställningen hos bolaget varit att betrakta som en bisyssla. Bolaget hade därför såsom framgår av LSR:s beslut ägt underlåta att göra skatteavdrag endast om K med intyg från lokal skattemyndighet styrkt att anställningen hos bolaget varit en bisyssla. Med hänsyn till det anförda kan bolaget icke anses ha haft skälig anledning för sin underlåtenhet att göra skatteavdrag. KR lämnar på grund härav besvären utan bifall. (KR i Sthlm 25.5. 1973).

Anm.: Se RÅ 1966 not 1448 och 1970 not 51, 635. 883. Se även Dahlgren m fl, Skatt vid källan s 75 och Centrala Folkbokförings- och uppbördsnämnden (CFU:s) medd. 1949 nr 17, 1965 nr 1.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-13 01:17:02